

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی نوستالژی در شعر نیمایوشیج و عبدالوهاب بیاتی

محل انتشار:

همایش ادبیات فارسی معاصر (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

شادی ابراهیمی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه شهید مدنی

مهین حاجیزاده - عضو هیات علمی دانشگاه شهید مدنی

قادر احمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه شهید مدنی

خلاصه مقاله:

نوستالژی اصطلاحی است که از روانشناسی وارد ادبیات گشته و به معنای غم و اندوه و حسرتی است که فرد به هنگام رجوع به گذشته و یادآوری خاطرات لذتبخش خویش، دچار آن میگردد. نیما یوشیج و عبدالوهاب بیاتی، به عنوان دو شاعر پرآوازه ی ادبیات معاصر فارسی و عربی و پرچمدار مکتب ادبی رمانتیسم، با توجه به شرایط فردی و اجتماعی عصر خویش و گریز از آن، با یادآوری خاطرات گذشته فضایی سرشار از غصه، حسرت، دلتنگی و نوستالژی را در شعرشان به تصویر کشیده‌اند. پژوهش پیش رو که با تکیه بر روش توصیفی-تحلیلی و با رویکرد تطبیقی صورت میپذیرد، سعی دارد به بررسی تطبیقی مضامین نوستالژی در شعر دو شاعر بپردازد. پژوهشگر ابتدا به تبیین مفهوم نوستالژی و همچنین مختصری از زندگینامه‌ی نیما یوشیج و بیاتی پرداخته و در ادامه مولفههای نوستالژی در شعر دو شاعر را بررسی کرده است. مهمترین دستاورد پژوهش آن است که این دو شاعر در مضامین نوستالژیکی، دوران کودکی، غم غربت و دوری از معشوق اشتراک دارند با این تفاوت که در بیان برخی مسایل تفاوت‌هایی دراندیشه و کلام این دو شاعر دیده میشود.

کلمات کلیدی:

شعر معاصر، تطبیق، نوستالژی، نیما یوشیج، عبدالوهاب بیاتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/640831>

